

Sloterdijk

Uit Doorman en Pott, *Filosofen van deze tijd* door Heleen Pott

“Filosofen hebben tot dusver steeds geprobeerd om bij de samenleving in het gevele te komen. Het komt er nu op aan, haar te provoceren.”

“Het tijdperk van de 'hypermorele zonen van nationaal-socialistische vaders' loopt echter op zijn eind, voorspelt Sloterdijk, en een vrije generatie neemt het voortouw, die zich weinig meer aantrekt van de traditionele cultuur van verdachtmaking en beschuldiging.” (n.a.v. *Conflict met Habermas*)

“In de jaren negentig begint zijn manische schrijfdrift tastbare resultaten op te leveren. (...) In 1999 breekt hij internationaal door via het schandaal rond de omstreden lezing *Regeln für den Menschenpark*, waarin hij het falen van het humanisme in het tijdperk van de moderne massacommunicatie aansnijdt.”

“Met zijn geestige en in hun barokke overdaad bijna antifilosofische teksten heeft hij Habermas verdrongen van het ereplatform als Duitslands meest geciteerde wijsgerige opiniemaker.”

“De man met het zichtbare 'boze oog' is ondergedoken in de massa; alleen de anonimiteit vormt een goed toevluchtsoord voor de cynische afwijking. De moderne cynicus is een geïntegreerde asociaal die elke hippie evenaart in een onderbewust gebrek aan idealen. Hijzelf heeft niet de indruk dat zijn helder-boze oog een persoonlijk gebrek is, of een amorele gril die hij persoonlijk dient te verdedigen. Instinctief beschouwt hij zijn levenswijze niet meer als iets wat te maken heeft met boosaardigheid, maar als onderdeel van een collectieve, realistisch deprimerende zienswijze. Verlichte geesten hebben in het algemeen de gewoonte op te passen dat ze geen dommeriken blijven. Het lijkt zelfs iets gezonds te hebben – dat is immers altijd een kenmerk van de wil tot zelfbehoud. Het gaat hier om de houding van mensen die zichzelf duidelijk maken dat de tijden van de naïviteit voorbij zijn.”(uit kritiek van de cynische rede)